

Naročnina: doma na skilpni naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din. Z M. Listom, M. Ogracekom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi
hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov:
cela stran 800 Din., pol strani 400 Din., i tak niže.
„Poslano“ i med tekstom vsaka reč 2 Din. Mali oglasi do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1 D. 50 p., i oglasna taksa posebi.
Popust po dogovori.

Nasledujmo Slomškega, on vodi v jakostno življenje i večno srečo v nebesaj.

Slomškovi dnevi so se nam približali. Namen majo, kak nam naš Prezvišeni gospod Višji Pastir pišejo, naj zbudi v naših srcaj ogenj gorečnosti, ki bo izgoro v pobožnih molitvah za te veliki namen, da naš sveti škof, Anton Martin Slomšek, dobi čast oltara. Tisto, ka vsi želemo, za tisto pa tudi vsi moramo delati. Žela, da mammo lastnoga svetnika, je prazna, če za to tudi ne delamo, da bi se to zaistino tudi zgodilo. To delo je pa prava molitev. Molitev je pa samo te prava i te ljublena pred Bogom, nam pa hasnovita, če jo sprejvaja tudi jakostno življenje. Zato de v Maribori dosta duhovnikov zbranih, ki do spovedavali, ki do duše čistili i z Bogom pomirjavali. Ka bi valala žela, naj čisti Slomšek pride na oltar, če te žele ne sprejvaja čisto življenje? Ka bi valala prošnja za njegovo povečanje, če jaz gizdo nosim v svojem srci v očigled tak poniznoga duhovnika, kak je bio Slomšek? Slomškega, božega služabnika samo tak spravimo na oltar, če bomo nasledovali njegove jakosti i tak molili v te namen. K tomi, ka što pride kak svetnik na oltar, so potrebne čude. Če teh ne, se naše žele nikdar ne morejo spuniti. Čude pa, kak nas vera vči, jedino i izključno samo Bog more delati. Boga pa ne morem genoti na čude z slabim življenjem, kajti „Bog grešnikov ne posluhne.“ Moje življenje mora kazati Slomškovo življenje i z tem prositi Boga, potem lahko mammo vsi vüpanje,

da mo posluhnjeni. Pri Slomški pa vidimo predvsem sledeče jakosti v junaškoj višini:

Krasila ga je junaška poniznost. Blagosloven z zvünrednimi dari tela i duše, nikdar ne se je hvalo ali kaj zviso, nikdar ne sebi pripisao, kda



Častitlivi služabnik boži:
Slomšek Anton Martin,
napuni s svojim duhom duhovnike, vernike i naše liste, pa te razširi. Mi pa prosimo sv. Cirila i Metoda, da prideš na njiva prošnjo, šteriya čast si tak goreče razširo, na oltar kak boži svetnik.

kaj dobroga včino, nego samo Bogi. Kak krasen zgled poniznosti je kazao, kda ga je osramotio kak duhovnoga voditelja i profesora njegov vüčenik, bogoslovec, i njemi je v obraz zabrušo: „Jaz vas sovražim.“ Slomšek je pa lepo mirno odgovoro: „Jaz vas pa ljubim.“

Nikdar ni senca kakše nečistosti ne spadnola nanjega. Povsod, kak mladi lepi kaplan, kak plebanoš i dekan, pa tudi v visikoj škofovskoj časti, je te dragi kinč, od šteroga piše sv. Pavel apostol, da ga v strlivih posodaj nosimó, nevraženo obdržao. On ne poznao nedostojne šale, on ne poznao kratkih kaputov, pisanih hlači, i druge posvetne obleke, ne poplesavao. Držao se je strogo predpisov cerkvenih odredb i se noso skromno, dostojno. Nikdar ne mešüvao ali spovedavao ali kakšo drugo cerkveno službo vršo brez reverende, kde to zahteva cerkveni predpis. Zato pa ne bilo moči za skušavanje na nečistost v njem i njemi je bila dana moč, ka kda je telo šteló prek štrang brsnoti, je to taki vkrotio z svetim postom i zatajüvanjem.

Poznamo njegove vesele pesmi. V teh na koj opomina najbolje? „Po pameti ga pijmo, da pameti ne zgü-bimo.“ Vsikdar je trezen bio, i nikdar se ne more dognati, ka bi on samo ednok prek mere pio v svojem življenji. Kák velika samozataja! Kak veliko junaštvo pri obladanji lastne nature! Od gorečnosti njegove bi pa mogli pisati reči svetoga Pisma: „Gorečnost za tvojo hišo me razjeda.“ Celo življenje njemi

je bilo ogenj, šteri je žgao greh z duš i v teh vüžigao lübezen do Boga. Ve je njegova smrt naravna posledica njegove gorečnosti. Živo, trpo, delao, molo je samo za rešenje duš i to vsikdar i vsepovsedi iz lübezni do Boga, i kem bliže k grobi, tem bole goreče, dokeč te ogenj ne požgao njegove telovne moči i ga zdrüžó s tistim, ki je sama Lübezen. V toj gorečnosti vidimo dokazano njegovo junaško vero, vüpanje i lübezen.

To je kratka slika božega služabnika, Antona Martina Slomškega. Bio je gledalo, v šterom je vsaki duhovnik i vernik mogo viditi, kakši more biti i ka more delati za rešenje duše. On nikdar ne včino Nemci krivic, kda se je borio za pravico Slovincov. Vsakomi je püsto, naj slavi Boga v jeziki, šteroga razmi, ar je ne to prvo, v kakšem jeziki ga slavim, nego prvo je pravica i lübezen. I on je to pravico i lübezen med svojimi verniki različnoga jezika v junaškoj meri kazao, ve je nemški ravno tak goreče predgao kak slovenski.

Če si to sliko Slomškovo pred oči postavimo, ne zadovolimo se s tem, da jo močno občüdüjemo. Ne! Mi jo nasledovati moramo. Mi si moramo prizadevati, da njemi bomo v vseh njegovih jakostaj slededili. I če se te trden sklep dozori v nas i če k toga sklepa izvajanj prikapčimo še duge i stanovitne molitve za njegovo povečanje, gotovo bomo posluhnjeni. Slomšek Anton Martin bo blaženi.

Poziv Prezvišenoga Višjega Pastira na Slomškove dneve.

Slomškovi dnevi v Maribori.

K letošnjemi Vüzmi sem objavo v dnevnom i nabožnom časopisji sledeče povabilo na Slomškove dneve:

Prijavljajo se dnevi, 21. 28. i 29. junija letošnjega leta, pri šterih naj se očitno pokaže naša žela ino hrepenenje vseh Slovencev, da bi dober Bog dao deli za Slomškovo beatifikacijo uspeh i srečen izid.

To želo i to hrepenenje razodevajo prošnje i podpisi, da naj se pospeši Slomškova proglasitev svetnikom; zvünešnje slovesnosti na spomin služabnika božega; posebno se dosta moli, naj vsemogočni Bog škofa Antona Martina „poveliča, da bo pred vesolnov Cerkeviov prištet zveličanim.“

Vrši se škofijski proces, ki naj pripravi vse, ka je potrebno predložiti v Rim svetomi Oči, ki bo, če bodo predpriprave v redi, naročo, da se začne apostolska pravda.

Ali bo vse to prizadevanje kronano z uspehom, to zna samo Bog; a vüpanje na dober izid nam dajo vnoštevülna vslišanja, kakših so deležni tisti, ki se zasebno priporočajo Slomški. V nešterih slučajih bi se skoro že moglo govoriti od čüd.

Žela po lastnom svetniki je med nami velika. Zavedamo se, da bi za naš narod bilo izrednoga pomena, če nam Gospod Bog izkaže to veliko milost, i posluhne naše prošnje. Da se ta naša žela še bole povdari, da se še več moli v te namen, v to naj pomorejo Slomškovi dnevi, štere pripravla Slomškova družina v prišestnom meseci juniji.

Zavolo toga vabim na te Slomškove dneve vse Slovence, mlade ino odrasle, moške ino ženske; spored teh dnevoj je izbran ino bogat, tak da ne bo nikomi žao, što bo prišlo.

Bog pa daj svoj blagoslov! Zdaj se bližamo tem dnevom i zato vabim vso častito duhovščino, svetno i redovno, da se teh slovesnosti s svojimi verniki vdeleži v koliko mogoče velikom številu. Naša

sküpná molitev bo predrla do nebes i Bog se bo zgledno na nas. Ve četmo v svetom pismi „Oči Gospodove so obrnjene na pravične i njegova vüha na njih prošnje“ (Ps 33, 16), i: „V večnom spomini bodo pravični“ (Ps 111, 7). Vüpati smemo, da bo Bog posluhno tudi naše prošnje i poveličao svojega služabnika škofa Antona Martina, da se bodo tudi nad Slomšekom spunile reče psalmistove (4, 4): „Čüdiviti je Bog v svojih svetnikaj.“

Spored Slomškovih Svetkov:

Od 21. do 29. junija 1936.

razstava vsega, ka nas veže i spomina na Slomškega. Razstava bo v kazinskoj dvorani.

Dne 27. junija 1936.

Sprejem gostov, večer slavnostna razsvetlava mesta Maribora, kresovi na slovenskih vrhovih.

Spomin na Nadpastirja „Slomškega“.

Žalostinko poje zvon, ko odhajaš v večni dom, Ko zapuščaš svet poklic, spremljajo Te solznih lic.

Predobrega Očeta je duša v nebo vzea, Se odselil v lepši kraj, na veselje vekomaj.

Tja, kjer ni več bolečin, se ne loči stan in čin, Večno slavo vživaš tam, ki jo sprosi tudi nam.

Sedemdesetštirih let je minulo, — živ si spet — Saj zbira, ki Tebi vdan se pri grobu ti kristjan.

Zvonovi zdaj spet pojo večno pesem glorio, Kadar Ti presladko spiš, naj v svetosti oživiš.

Naj svetnika Te časté... narod vestno na Te zré, K Teb' nas kliče Nadpastir, vsem deli veselje, mir.

Zato bod pozdravljeni, v srcu vseh ohranjeni, Prosi za vse vernike, prosi za duhovnike.

Ker za vero se boril, duše k večnosti vodil, V čednostih junak si bil, pot v nebesa nam odkril:

Slavo poje ti nebo, lepo pesem angelsko. Z njo se tud' mi združimo in prav lepo prosimo:

Živi vedno na oltarju, Slomšek Ti v nebeškem žaru, Za to prosimo Boga, naj Slovincem nam ga da.

Černy Viktor, šol. upr.

Dne 28. junija 1936.

Ob 8. pontifikalna sv. meša.

Ob 10. stanovska predavanja: Za može: Slomšek, vüčiteo i zgled krščanske možatosti. Možje, čuvarje Slomškovih izročil v slovenskom narodi. — Za žene: Slomšek i slovenska mati. Vzgoja dece po Slomškovih navukaj. — Za dečke: Dečko po Slomškovom srci. Vera, svetlost narodne omike. — Za dekle: Pobožnost i nedužnost srca, dva bisera slovenske dekle. — Dekle v Slomškovojšoli. — Za dijaštvo ino inteligenco: Slomšek, svetniški genij slovenskoga ljudstva. Večnostno jedro Slomškovih vzgojnih načel.

Ob pol 12. sküpnó manifestacijsko zborüvanje za zaključek Ciril-Methodovog jubilejnoga leta.

Ob 15. igra na prostom „Naša apoštola“.

Ob 18. večernice v stolnici.

Ob 19. zbor slovenskih kolesarov.

Ob 20. koncert „Maribora“, Satt-

nerov oratorij „Vnebovzetje“.

Ob 23. spreved možov i dečkov z baklami v prošnjoj proesiji, ki ide po mesti ino mimo groba Slomškova na Slomškov trg, odnosno v stolnico, kje je polnočnica i sküpnó sveto obhajilo možkih. Pri polnočnici ma ljubljanski škof dr. Gregor Rožman nagovor, mariborski škof dr. Ivan Jožef Tomažič pa sveto mešo.

Dne 29. junija 1936.

Od 3. zajtra dale sv. meše v vseh cerkvah i sküpnó sv. obhajilo ženstva.

Od 8. do 9½ zbiranje vdeležen-cov, dohajajočih v sküpinah na Glavni trg.

Ob 9½ prihod prezvišenih škofov i drugih odličnikov pa nato služba boža. Predga škof dr. Ivan Jožef Tomažič, sv. mešo darüje škof dr. Gregor Rožman.

Po službi božoj kratek nagovor, ki ga govori dr. Fran Sušnik.

Sprevod z Glavnoga trga po Strossmajerjevoj vulici mimo Slomškova groba na Slomškov trg, kje zastopniki naroda izročijo Prezvišnomi prošnje.

Ob 14. v vseh cerkvah večernice

Ob 15. se izvaja oratorij „Vnebovzetje“.

Ob 20. je igra na prostom „Naša apoštola“.

Tak naj vsikdar ljubimo.

Visoke so gore
Še više sega mi srce
V lübezni do Tebé,
O Jezusa Srce.

Morje je brez meje,
Še globše sega mi srce
V lübezni...

Poznam sladke glasé,
Še slajše v meni je srcé
V lübezni...

Krasno rožca cveté,
Krasnejše v meni je srce
V lübezni...

Od vseh kinčov zemlé
Še dražje v meni je srce
V lübezni do Tebe,
O Jezusa Srce.

Srčen.

NEDELA

štrta po risalaj.

Berilo iz pisma svetoga apostola Pavla Rimlanom. Bratje! Mislim, da se trpljenje zdajšnjega časa ne da prispodabljati s slavov, ki se bo razkrila nad nami. Zato ka stvarstvo želno pričakuje razodetja božjih sinov. Stvarstvo je bilo najprej podvrženo nikajstvi, ne iz svoje vole, nego zavolo tistoga, ki ga je podvrgeo, v vüpanji, da se bo tudi stvarstvo samo iz robstva pokvarjenosti rešilo v slobodo očiščenih božjih otrok. Znamo najprej, da dozdej vse stvarstvo skupno zdihavle i trpi v porodnih bolečinah. Pa ne samo ono, nego tudi mi, ki mammo prvine Düha; tudi mi sami pri sebi zdihavlemo, gda čakamo poslovnjenja, odrešenja svojega tela v Kristusi Jezusi, našem Gospodi.

Evangelij (Sv. Lükac 5). Tisti čas, gda bi se vnožina sinola na Jezusa, ka bi poslušala reč božo, i on je stao poleg ribnjeka Genezaret. I vido je dve ladji stoječivi kre ribnjeka: ribičje so pa vü stopili, ino so prali mreže. Stopivši pa vu edno ladjo, štera je bila Šimonova i proso ga je, ka bi jo od zemle odrino edno malo. I sedeči, včio je z ladjice vnožino. Gda bi pa henjao gučati, pravo je Šimoni: pelaj na globočino, i prestrite mreže vaše na lovljenje. I odgovoreči Šimon pravo je njemi: Mešter, celo noč delajoči nikaj smo ne vlovili, ali na reč tvojo rasprestem mrežo. I gda bi to včini, zapri so rib vnožino veliko, trgala se je pa mreža njihova. I kimali so tvarišom, ki so bili vu drugoj ladji, ka bi prišli i pomagali bi njim. I prišli so i napunili so obej ladjici, tak, ka so se malo nej pogražale. Štero gda bi vido Šimon Peter, doli je spadno pred kolina Jezusova govoreči: Odidi od mene, Gospodne, ar sam jas grešni človik. Ar je groza obišla njega, i vse, ki so z njim bili, nad ribami, štere so vlovili: ravno tak i Jakoba i Janoša, sina Zebedeušova, ki sta bila tivarša Šimonova. I veli Šimoni Jezus: Ne boj se, od eti mao boš že lüdi lovio, i vü potegnöviš k zemli ladjo, vsa ostavivši, nasledüvali so njega.

Tak naj se ne dela!

Martjanskomi g. plebanoši so na den razvitja gas. zastave vüžgali škegenj s senom.

Mišljenja smo pravoga, da je pri našem gasilstvi že ne popunoma vse v redi? Jako rado se najpre pri nas ponavlja, da na den gasilske veselice ravno tam gori. V Vučoj gomili je na priliko nekaj let po vrsti gorelo vseli, gda so tam gasilci veselico meli.

Preminočo nedelo je tešanovska gasilska četa dobila novo zastavo. Te dogodek so šteli proslaviti z velkov paradov i župni starešina g. Benko je odredilo velke gasilske vaje, pri šterih bi moralo sodelovati več čet. Tak se je zbralo v Tešanovcih te den nad tristo gasilcov i celo četa vojakov je prišla iz Sobote.

Tudi martjanski g. župnik Berden je bio naprošeni, naj bi te den meo v Tešanovcih, na travniki, gde bi se zbrali gasilci, božo službo, potom bi pa skupno z evangeličanskim duhovnikom blagoslovila novo zastavo. G. župnik je zastopnikom gasilstva odgovoro, da on ne sme iti prek cerkvenih predpisov, pripravljeni je pa meti božo službo za katoličane v katoličanskoi kapeli v Tešanovcih, kam naj pridejo vsi gasilci kat. vere, po božoj službi bi pa na travniki opravo blagoslovitev zastave. Proso je zednim, naj njemi zastopstvo gasilstva sporoči, če je s tem zadovoljno. G. župnik je na to nikšega odgovora ne dobo. V nedelo je pa vseedno prišeo v Tešanovce, gde je pri kapeli čakao tri četrt vöre gasilce, šteri so končno pri marširali pa tudi lepo odmarširali mimo kapele vü na travnik. G. župnik je nato mirno opravo božo službo v kapelici brez gasilcov, tak da so katoličanski gasilci te den spoj ne bili pri sv. meši. Po božoj službi je čakao več kak pol vöre, če ga što pozove za blagoslovitev zastave. G. župnik se je za blagoslovitev zastave popunoma pripravo, da bi bila slovesnost kem lepša, je vzeo sehom najlepša cerkvena oblachila i je meo tudi pripravljeni govor ob priliki blagoslovitve. Po dugom čakani je pa spoznao, da je nepotreben pri toj slovesnosti, zato se je vseo na voz i odpelao.

Večer po tistom, okoli pol desete vöre se pa zasveti doma njegov škegenj z velkim plamenom. Gasilci so z veselice prišli od vina vsi koražni, eden je šteo znati več kak drugi, kreganje i modruvanje gasilcov je tak dugo trpelo, dokeč je ne ves škegenj zgoro z vsem senom, kelko ga je g. plebanoš letos pripravio.

Takša je zgodba od blagoslavljanje zastave i gasilske veselice v Tešanovcih. Eden teden pred tem je g.

Lübitelom siromakov.

Gda je svet obhajao 700 letnico smrti sv. Frančiška, velikoga lübitela siromakov, je vodstvo tretjega reda sv. Frančiška v Črensovcih začelo nabirati na prvo hišo siromakov v Slov. krajini. Stojezero prebivalcov ma Slov. krajina, med njimi vno go siromakov razdrapanih, razcepanih brez strehe, brez hrane. Za te nameni lübezen postaviti po Kristušovoj zapovedi „Lübi bližnjega svojega, kak samoga sebe“, prvo hišo. Za nikoga drugoga. Ar so leta vsikdar slabša, so dari tudi vsikdar menši. A pridjo zato vsako leto, ar lübeča srca nikdar ne minejo.

Dozdej je nabranoga nekaj nad dvestojezer dinarov gotovčine, mammo 25 oralov šum i poldrügi plüg njive küplene pa edno hišo v Soboti. En plüg zemle je Dom tudi herbao v Trnji. S tem razpolaga dozdej. V Soboti hiša ešče ne vöplachana, ovo vse je plačano. V Soboti držimo siromaško kühinjo, gde dobijo siromaki brezplačno hrano, ki pa more kaj plačati, pa jo dobijo po nižanöj ceni. Na jezere porcij smo siromakom brezplačno razdelili, darovnikom bo dober Bog bogati plačnik. — V Turnišči podpiramo sirotišnico Deteta Marije, kje se odgaja siromaška deca. V Črensovcih delimo hrano 120 siromakom k božiči i vüzmi.

To je dozdej naše delo. A to je ne zadosta. Dom za siromake ešče ne stoji v Črensovcih. Toga moramo še postaviti. I gda ga postavimo, moramo skrbeti za njegov obstoj. Ka vala meti hišo puno siromakov, če pa ne hrane za te. Zato odbor dela za to, da bi küpo nekaj zemle, na šteroj bi zrasla najpotrebnejša hrana za si-

nosti pri Bogi za smilenost, zavest dobrega dela, mirna düšna vest, molitve siromakov v življenji i po smrti itd.

Odbor je dao štampati podobice sv. Frančiška, na štere so ta pravila s škofovskim priporočilom gornaštampana. Te podobice vsaki darovnik dobi brezplačno i ki je sprejme, postane kotriga, član društva.

Prosimo naše naročnike, naj pišejo po te podobice. Prosimo naše širitele, naj je delijo! Prosimo tretjerednike i tretjerednice, naj je prevzamejo i širijo! Prosimo vse, ki so smilenoga srca, naj pristopijo k tomi družtvi! Naši v tujini, tudi vi pristopite!

Vsakoga pridavek, krstno ime, prebivališče s hišnov številkov i zadnjov pošlov pa trbe zapisati i poslati na naslov: „Dom sv. Frančiška“ v Črensovcih.

Popolno vüpanje mammo, ka v teh trdosrčnih, težkih časaj samo smilenje bo zboljšalo naš težki položaj i prineslo človeštvu vroče zaželeni mir i blagoslov vu vsem od smilenoga Oče siromakov. Družtvena pravila se etak glasijo:

Pravila.

Naslov: Podporno društvo „Dom sv. Frančiška“ v Črensovcih.

Namen: Z dobrovolnimi prispevki podpirati siromake, posebno sirotišnico „Deteta Marijke“ v Turnišči, „Dom sv. Frančiška“ v Soboti i „Dom sv. Frančiška“ v Črensovcih pa indri, kje bo društvo za siromake skrbelo.*

Članstvo: Član društva postane vsaki, ki se iz lübezni do siromakov odloči, da bo te v celom svojem življenji z nekim dobrovolnim letnim darom podpirao.

Dužnosti: Vsaki član pokloni družtvi letno 2. julija ali konči do konca leta neki dobrovolni prispevek za siromake. Te prispevek sme biti tudi že 25 par.

Dühovne koristi: 2. julija, 17. sept. i 4. okt. se slüži sveta meša za vse žive dobrotnike društva, na osmi den gornjih godov pa za vse pokojne dobrotnike društva.

Vodstvo: Društvo vodi Odbor tretjega reda za zidanje „Doma sv. Frančiška“ v Črensovcih po pravilih, od cerkvene oblasti 25. junija, l. 1932, pod št. 1174 potrjenih.

Št. 1174/32-1.

Vido

Lavantinski knezoškofijski ordinariat v Maribori, dne 14. l. 1935

Škof i ap. administrator:

Dr. Tomažič.

LAVANTINSKI KNEZOŠKOFIJSKI ORDINARIAT

Št. 1174/32-a.

Maribor, 28. sept. 1935.

Odbori Društva „Dom sv. Frančiška v Črensovcih“, Črensovci.

Odobreno Društvo „Dom sv. Frančiška v Črensovcih“ ma hvalevreden namen, postaviti hišo za siromake i

cerkvico na čast sv. Frančiški Asiškomi. V te namen je, kak prvejša leta, od svetne oblasti dovoljeno pobirati mile darove. Ar se ide za karitativno delo, kak ga terja krščanska lübezen — škofijski urad zbirko prav rad priporoča.

Škof i apostolski administrator:

† Ivan Jožef.

To so pravila. Vsaki je lejko zastopi, vsaki je tudi lejko spuni. Začnimo je letos spunjavati, ve je boža reč i zato večno istinska: „Veseloga darovnika lübi Bog“ (2 kor. 9-7). Veseli je pa tisti darovnik, ki ne odlašja z svojim darom. Na te vesele darovnike se nanaša najpravičnejši pregovor „Ki hitro da, dvakrat da“. Bodimo vsi veseli darovniki.

Odbor za zidanje „Doma sv. Frančiška“ v Črensovcih.

* Pripomba. Sem spadajo tudi naši misijonarji, ki so veliki siromaki, da se odgobjo in da morejo uspešno delati.

Shod g. ministra dr. Kreka v Soboti i Lendavi.

Petoga julija predpoldom ob 11 v Soboti, popoldne ob pol treh v Lendavi, priredi naša stranka, Jugoslovanska Radikalna Zajednica, velki političen shod, na šterom nam bo poročao od političnoga položaja i gospodarskoga dela vlade g. min. dr. Krek. Pridite vsi člani i prijatelje stranke, da na tom shodi ponovno dokažemo, da stojita naša sreza neomajano verno za voditelom slovenskoga naroda, g. dr. Antonom Korošcom, pridite, da se poklonimo i ponovno obljubimo vernost pred članom njegove vlade, min. dr. Krekom, pridite, da od samoga g. ministra čüjete vse velike napore i trüde vlade za izboljšanje gospodarskoga položaja kmeta, delavca in obrtnika. Zvün g. ministra dr. Kreka, bodo poročali tudi drugi govorniki. Vodstvo.

Politični pregled.

To so že preveliki ocvirki. V Novinaj, šte. 24. so pitali volilci, ki so g. Benka volili, — pa to pravico ma vsaki volilec — g. poslanca Benka, kje hodi, ar je g. dr. Klar dobo podporo za poplavlence i dobo dovoljenje, da se v lendavskem srezu sme pov z Madjarske brez carine domo spravlati, v sobočkom pa niti podpore ne, niti toga dovoljenja ne. — Volilci pitajo lepo mirno g. poslanca Benka, kje hodi, ka pomeni prošnjo, naj se za nje zavzame. Novine najpre v obilnosti štejo g. Benka volilci tudi. Pa na naše največše začudenje so volilci z Novinami vred eden grobijanski odgovor dobili, v šterom za nasramno laž drži g. Benko pisanje Novin i trdi, da je on lani z g. dr. Klarom skupno dosego, da se je tri tedne smeo pov brez carine spravlati prek meje. Pa celo objavlja članek Novin, šteri to priznava. Boži lüdje, kje je pa te laž? Ravno trditev g. Benka, da so Novine objavile od njega lani, ka je to ugodnost dosego za dvovlastnike, ravno ta trditev je najboljši dokaz, kak plemenite so Novine. Ešče političnomi nasprotniki režejo hvalo i priznanje, gda si to zasluži. A v Novinaj so ne od lani pitali volilci g. Benka. Od letošnje poplave i od letošnjih nevol dvovlastnikov se je stavilo pitanje na g. poslanca. Mi smo pričaküvali, da g. poslanec etak odgovori svojimi volilcom: G. dr. Klar je že izproso podporo svojim ponesrečenim i pomoč svojim dvovlastnikom, jaz to isto včinim v teh dnevaj, dozdej sam bio zadržan. To bi bio plemeniti, pravičen i lübezni pun odgovor. Nego od istine pisati ka je nasramna laž, je ne plemenito, čeravno poslancovo pero pokvapi te reči na papir.

Za mir. V Bukarešti, v glavnem mestu Rumunije, so se zbrali vladarje Male zveze, da si okrepijo zvezo držav za mir. Italija je v tom vidila eden močen sünek proti sebi, zato je ponüdila roko Nemčiji, ki pa se zna, jo je odbila i je rajši poslala svojega finančnika na Balkan, v Grčijo, i Bolgarijo, da išče trgovinske pa tudi politične zveze za njo.

V Avstriji so vladni krogi dobili oster opomin ne samo od Male zveze, nego tudi od drugih držav, naj Habsburgovcov ne zovejo nazaj v Avstrijo. V Beči v kraljevskom gradi najpre prebiva že pokojnoga casara Karla hči Adelhaida i prek nje se išče samo vugodno vremen, kda mladi Oton sme priti i zasesti prestol v Beči.

V Angliji je tisti zvünešnji minister, lord Eden, ki je prle z cele düše bio za sankcije proti Italiji, z cele düše za odpravo sankcij. Pač Anglija išče svoje koristi i je zato za ali proti v ednoj istoj reči, kak njej pač njeni žep zahtevle.

Francija ide za Anglijov, čeravno so ruski boljševiki, zavezniki Francije, za sankcije proti Italiji, vendar socialistična vlada Blum Leona se raj zameri bratom somišlenikom, kak pa Angleškim kapitalistom. No ja, Angleška moč je več vredna, kak pa komunistično bratstvo.



Sv. Frančišek sprosi nam lübezen do Jezusa i njegovih siromakov!

romake v Domi sv. Frančiška v Črensovcih, Soboti i za sirote tudi v Turnišči pa indri, kje de odbor skrbio za siromake. Naj odbor te svoj namen dosege, je od Višje cerkvene oblasti dao potrditi pravila Cerkvenoga podpornoga društva, štera pravila niže objavlamo. Prezvišeni g. knezoškof i ap. administrator še posebi priporočajo to društvo. Dužnosti so tak male, da vsaki siromak lahko pristopi. Letno se pokloni en prostovolni dar za siromake, če ne več, 25 par, i to od 2. julija do konca leta. To je takša malenkost, da jo vsaki zmore. Düševni haski so pa velikanski: svete meše za žive i pokojne, plača smile-

župnik Berden na pitanje etak odgovoro: „Gasilci me prosijo, naj njim zastavo blagoslovim. To njim včinim. Zato ka če njim iz kakšega koli vzroka ne blagoslovim zastave, te bo ešče tisti den gorelo pri meni.“

I tak se je v istini zgodilo. Tak daleč smo že prišli!

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Posvetitev Srci Jezusovomi. Martinišče v Soboti je dobilo lepo podobo Srca Jezusovoga i pred to se je celi zavod posvetil Srci Gospodovomi. Obširnejše poročilo prinese Mar. List.

Sprejemni izpiti za soboško gimnazijo se vršijo 30. junija. Ne pozabite, ki štete svojo deco dati šolati. Razstava šolskih risb i ročnih del na soboškoj gimnaziji je bila od 20. do 22. junija. Starši i prijatelje vučee se mladine so obiskali razstavo.

Nova meša v Črensovcih. Pred 63 letami je Gornja Bistrica mela zadnjega i kak zgodovina pomli tudi prvoga novomešnika. To so bili bivši štrigovski plebanoš, g. Ivko. Iz Ivkovoga roda je služo drugo sv. mešo v nedelo g. Prša Silvester med velikim veseljem okoli 10 jezer naroda i med navdušenjem Bistričanov, ki so z vsem poštenjem i z velikov radostjo sprejeli svojega rojaka, novomešnika. Prišli so celo iz Trdkove k novoj meši. Pri sv. meši so novomešnika vodili g. Zdravec, črensovski plebanoš, predgali so njim pa urednik Novin od toga, ka duhovniško srce mora biti k Jezusovomi spodobno v deli, trpljenji i v smrti. Novomešnika so počastili s svojim obiskom še sledeči gospodje duhovniki poleg imenljivana vodnika pri sv. meši i predgari: trije sobratje novomešnika iz reda sv. Frančiška, vsi iz primorske provincije v Dalmaciji. P. dr. Perović Bonifacij, voditeo kat. akademskoga društva „Domagoj“, v Zagrebi, P. Zorič Štefan iz Cirkvenice i P. Štefančič Frančišek iz Ljubljane, kje pohaja konzervatorij za včenjé muzike; Jerič Ivan, dekan z Turnišč, Cigut Peter, prefekt Martinišča z Sobote, Bakan Štefan, plebanoš z Lendave i njegov kaplan, Halas, P. Ladislav Hazemali, kapucin iz Celja, Ranteša Anton, duhovnik iz Polane, Zelko Ivan, lanski novomešnik iz Črensovec, Škafar Ivan, lanski novomešnik z Bratonec, Trobina Stanko, črensovski kaplan. V krasnoj procesiji je sprevedila Bistrica svojega rojaka k prvoj sv. meši v najlepšem redi i v globokoj pobožnosti. Srednja i Gornja Bistrica sta bili okrašeni z slavoloki, vejom, cvetjem kak najlepše, i vnogo duš se je tudi okrasilo po opravlenoj sv. spovedi, ve se je že od 4 vüre naprej spovedavalo v kapeli. Na domi je pozdravo novomešnika pred sv. mešom P. Štefan, med obedom pa P. Frančišek. Večer se je novomešnik vsem svojim dobrotnikom zahvalo. Na splošno zadovolstvo vseh je vodila kuhinja g. Horvatova iz Beltince, ki se ne mogla načuditi prevnogim darom, z šterimi so Bistričanci novomešnika obsipali. Drugi den je opravo sv. mešo za svoje pokojne i opravo pobožnost pri njihovom grobi. Jako genljivo je bilo, da je veliki broj mladine pozdravljalo z deklamacijami novomešnika, koga so pa pri kolodvoru v Lendavi toplo pozdravili naprej kda je prišo, pri kapeli na Bistrici ga je pa čakala cela procesija. Bog daj, da se ta živa vera ohrani v našem narodu. Gospodi novomešniki pa želemo, da dosta duš reši z duhom sv. Frančiška, za nas vse pa naj moli, ga prosimo.

Črensovci. Strelska družina v Črensovcih ma dne 28. junija 1936. ob 14 vüri otvoritev letnoga streljanja na svojem strelišči na Srednoj Bistrici. Vableni vsi člani i prijatelje strelskega športa.

Grahor ma pali ceno. Letos se bo znova kupüvao grahor. Črensovka zadruga da na razpolago dva svojiva triera, da se lejko iz žita odloči grahor. Grahor kupüjejo Nemci pa Amerikanci. Porabijo ga za zeleno krmo ali ga pa posejajo za zeleno gnojenje. Ma v sebi takše snovi, ka živina jako gorjemle po njem. Gospod Štern v Lendavi bo letos pali kupüvao grahor. Cena šče ne določena.

Novine so narasle meseca junija za 37 komadov, Marijin List pa za 19 komadov. Odselila sta se dva naročnika Novin iz Vidovec v drugi kraj, eden odišo k vojakom, edna se vrnila z Francije i dvema v Vučoj gmilili potekla doba naročitve. Tak je čisti naraščaj meseca junija za Novine 31 komadov, za Marijin List pa

19. Iz srca se zahvalimo častitlivomi službeniki božemi, Antonu Martini Slomšeki za njegovo pomoč i prosimo po sv. Cirili i Metodi Boga, da ga podigne na oltar.

Ivanci. Gasilstvo i učitelstvo ma neki spor, ki se bo uradno poravnano. — Vdrli so pri Šadl Alojzi pa odnesli neznani vlomilci remenje od mlatilnoga stroja i 4 pare cipel vu vrednosti 4000 Din. — „Pred cerkvenim pragom vam jetra pogledamo“ — se pretijo dečki edne vesi dečkom naše vesi iz iste naše fare. To je jako žalostno.

Želemo, da bi tak bilo. „Düševni list“ se opoteka v reči Novin, štere v risalskoj številki naprej prinašajo luteranske cerkve navuk, ka je



Povoden v Dokležovji: Travniki i njive dva metra globoko pod deščov vodov.

najmre za „zveličanje potrebna vera, ne pa tudi dobra dela.“ To vči evangeličanska cerkev po celom sveti. Ve pa poznamo odpadloga katoličanskoga redovnika, Luther Martina izrek: Pecca fortiter, crede fortius, et remittuntur tibi peccata tua — to je „Greši kak najbolje, a vervaj ešče bole pa se ti odpusti vti vsi tvoji grehi.“ Na naše največše začudenje pa Düševni list trdi, ka evangeličanci tudi zahtevajo dobra dela, celo se zazava na list sv. Jakoba apoštola, šteroga je Luther zavrgel i v šterom sv. Düh vči, ka je vera brez dobrih del mrtva. Nas nezmerno veseli, da so s tovrtditvijev evangeličani pali bliže priš-



Povoden v Dokležovji: Rešavlejo se ljudje i vrednost teh.

li k Istini. Bog daj, da bi jo kemprle v popolnosti sprejeli.

Mislimo da ne „bantüvanje“, kak piše Düševni list, da je fundament Delavskoga Doma blagoslovo samo katoličanski škof. Nega najmre v soboškem srezu „skoro teliko evangeličanov kak katoličanov“, nego komaj tretina. I Delavski Dom se zida tudi za lendavski srez, štero je pa skoro izključno katoličanski. Pa istini na drago povemo, da je blagoslov kat. püšpeka, ki naravnost od Kristuša dobiva oblast, višje pastirsko potem sv. Oče, zaistino boži blagoslov, šteroga evangeličanska cerkev, ar ne shaja od Boga, nego od člo-



Povoden v Dokležovji: Komisija v čuni ogleduje kvar. V komisiji je g. sres. nač. dr. Bratina, nar. poslanec dr. Klar i drugi gospodje.

veka, ne more dati. Te blagoslov bo zato evangeličanom, ar je boži, zaistino pomagao v Delavskom Domi.

S črešnje spadnola. Preminoče dni se je ponesrečila na Pinici 20 letna dekla Fehér Sida. Bila je v gorica na črešnji 8 metrov visiko. Ednok se njoj samo zavrti, roke so njoj odpovedale i sirota se je nakli znajšla. Pod črešnjov je kolje i tak bi lahko do strašne nesreče prišlo, če bi ravno na količ spadnola. Pa sreča v nesreči je bila, da se njoj je samo janka zadela na količ i to jo je telko zadržalo, da se ne popolnoma vküp vdarila. Zdaj si je pa samo roki malo zvinola v dlani i bedro njoj je količ malo prasno.

Obeso se je v Dolnjem Lakoski v noči od nedele na pondelek Knaus Martin, rojen v Polani. Popoldnevi se je napiro žganice, i večer šče po drugoč. Na to je pa začno doma nad ženov i ednov drugov ženskov, ki je bila pri njima, strašno divjati. Preklinjao je tak, da jivi je groza bila. Tak je trpelo do polnoči. Ze sta hodile po sosedo, ka bi ga nekaj naj vtišali. Ob polnoči je te odiše iz hiše. Ženski sta mislile, da ide na štale spat, pa sta ga nihale. Ob pol treh pa sta šle vti i sta ga najšle na gümlu obešenoga. Vajat je privezao na prislonjeno lestvico i tak se zadržno, da se je skoro s kolena mi dotikao tal. — Žandamerija ga je dala odpelati na cintor v kapuro. Cerkvena oblast njemi je odpovedala spreved, ar je tudi ovak ne bio ravno zglednoga življenja. Sirota žena je bila več bita kak sita. Poznala ga je cela okolica, ar je že vnogo lüdi znoro. Davao se za agenta, peneze pobrao, blaga pa ne poslao. Znao se je strašno prefriganoga napraviti. Tomi žalostnomi življenji je napravila konec ešče žalostnejša smrt. Resen opomin vsem!

Pomoč poplavlencem v lendavskom srezu. V tork se je vršila seja na sreskom načelstvi pod predsedstvom sreskoga načelnika g. dr. Bratine, kak naj se razdeli podpora od g. dr. Klara izprošena za poplavlence. Seje se je vdeležo tudi g. dr. Klar, banski svetnik Klekl, šolski upravitel Tratnjek iz Dokležovja, predsedniki občin, pa zavüpniki, ki so trpele po povodni. Na seji se je izrekla globoka zahvala g. dr. Korošci, notr. ministri i g. dr. Natlačeni bani za dano podporo, g. poslanci pa za posredüvanje. Podpora se je tak razdelila, da se v gotovüni da podpora tistim, šterim je voda hiše podrla ali poškodevala, da si je popravijo. Vsi ovi pa dobijo brezplačno kukorico i to samo poplavlenci. Kukorico odsüžijo z občinskim delom. Vesnice poplavlene v beltinskog občini dobijo 125 metrov kukorice, v odranskog 75 metrov, v črensovskog 100 metrov, Graberje, Orešje i Lendava pa dobijo skupno dvesto metrov. G. sreski načelnik je zaprosil tudi brezplačno hajdino i proso za seme i prosi tudi krmo za poplavlence. Odbor je skleno zednim, da se naj katas. uprava oprosi, da zbriše tiste njive iz katas tra, z šterih je voda zemlo odnesla, ali vso njivo odnesla, da se ne bo dača od toga plačüvala.

Šolska mladina na Slomškovem grobi. Okoli 15 jezero šolske dece je 21. junija obiskalo grob božega službenika Slomškega Antona Martina i se v njegove molitve zročilo. Naš prezüveni gospod knezoškof je lepo, prisrčno gučao mladini, kak naj nasledüje Slomškega v njegovoj čistoj mladosti. Tudi mladina Slovenske krajine je bila zastopana.

Beltinci. Devetdnevno na č. Srci Jezusovomi smo opravljali z navukom, šteroga je držao g. kaplan Štukovnik.

Gančani. V nedelo so blagoslovili g. plebanoš podobo Sv. Jezuske Trezike, štero so kupili Benkovičove družine izseljenci v Franciji, pa podobo Srca Marijinoga, štero so kupili drugi naši izseljenci istotam. Podobi smo v procesiji sprevedili od Benkovičove hiše h kapeli, v šteroj so se lepe pobožne pesmi igrali. Pri blagoslovitvi so g. plebanoš držali predgo, v šteroj so nam razložili pomen podob i nas spodbüjali na dobrodušnost. G. šolski nadupravitel je slovesnost podigno z lepov popevkom, štero je izvajao zbor.

S. Jürji. Svetek Rešnjega Tela, Sunce naše vere, nam je prineseo tak

lepo sunčno vreme, ka smo telko dela meli, ka smo se niti nej mogli oglasiti. Od 10. junija naprej vozi na našoj poštnoj progi vekši i lepši auto. — V nedelo 14. junija je šolska mladina proslavila materinski den z lepimi deklamacijami, z nekaj igrkami, i z rajalnim nastopom; neštérni „mlajši“ so se izborno odrezali. — 16. junija so nas poglednoli mil. g. kano-nik i dekan, ki so s tem dokončali svoje uradno vizitacijsko potüvanje po svojem okrožji. — Na svetek Srca Jezusovoga, v petek 19. junija je 120 šolarov prvič sprejelo bože Telo. Od Jezusovoga Tela i od blažene smrti je tudi gučala igra „Santaremska ministranta“, ki jo je na Alojzijovo priredila naša Marijina družba. Ne samo, da so se igralci dobro vživeli v svoje vloge, tudi krasna obleka je pomagala, da smo kem bole začütili lepoto svete meše, od štere guči zadnje, tretje dejanje. Igro je napisao moderen francoski pisateo Henri Ghéon, priznani katoliški umetnik. Igro ponovimo 28. junija zadvečera ob 4 vüri. Vstopnina: sedeži 3 Din., stojšče 1 Din.

Dobrovnik. Po dugom i želnom čakani se nam je spunila žela, dobili smo gospoda kaplana. K nam so poslani g. Zelko Ivan, lanski novomešnik iz Črensovec.

Žižki. Naša občina se je vsikdar punoštevnilno vdeležila državozbornih volitev i glasala vsikdar samo za krščansko stranko, za krščanskoga mišljenja kandidata. Za našo 15 letno vernost krščanskih načel v političnom življenji nam pokloni g. dr. Klar 5. julija v Lendavi v navzočnosti ministra g. dr. Kreka belo zastavo kak simbol stanovitnosti v krščanskog politiki. Žižkovska godba bo igrala pri tovr slovesnosti, štere se ves moški svet vdeleži v Lendavi.

Nekaj števil v pogled in premislek! Da ne bomo vedno govorili samo o naši „Karitas“, naj bo na tem mestu povedano nekaj besed o „Karitas“ v Avstriji, posebej o „Karitas“ v dunajski nadškofiji. Karitas v Avstriji in dunajski nadškofiji bo drugo leto obhajala 10 letnico svojega obstoja. V življenju je torej razmeroma malo let, toda za seboj ima bogato zgodovino. Poglejmo le nekaj števil, ki nam bodo povedale več, ko dolgi članki. Karitas v dunajski nadškofiji uživa veliko zaupanje. To je razvidno zlasti iz naraščanja njenih zavarovancev. N. pr. l. 1933. se je pri njej zavarovalo 12.469 oseb, l. 1935. pa 23.063 oseb. Med zavarovanimi je tudi dunajski nadškof, kardinal dr. Innitzer. On je obenem tudi član kuratorija. V navedenih dveh letih je umrlo 3165 zavarovancev in je Karitas njihovim domačim izplačala 918.475 šilingov (okrog 7 in pol milijonov Din.) V vseh letih obstoja je umrlo 8000 zavarovancev in je bilo izplačano 2 in pol milijona šilingov (okrog 20 in pol milijon Din.) V celi Avstriji je bilo med zavarovanci pri Karitas 40.000 smrtnih slučajev in je Karitas izplačala v teh slučajih 9 milijon šilingov (okrog 72 milijon Din.) zavarovalnine. Številke govorijo. Povedo to, da je imela smrt tudi med zavarovanci bogato žetev. Povedo pa tudi to, da je bilo na tisoče družin ob smrti svojcev rešenih najhüjših skrbí, ker jim je bilo z izplačano zavarovalnino omogočeno kritje pogrebnih in drugih stroškov. In še nekaj povedo številke. Vsakemu priporočajo, naj čim prej zavaruje sebe in svoje pri Karitas, da tako reši sebe in njih velikih skrbí. Obrnite se na domače zastopnike ali na vodstvo Karitas v Mariboru, Oroznova ul. 8 in se zavarujte!

Petrolejske vretine so najšli poleg naše meje na Pinici, že na Vo-grskom. Ves se zove Ufalu, to je Nova ves.

Posvečenje novomešnikov. V nedelo, 5. julija se posvetijo naši č. gospodje diakoni, ki bodo kak novomešniki meseca julija služili svoje prve sv. meše. Naj je Srce Jezusovo v obilnosti blagoslovi!

To si zapomnite,

da kupite vse vrste

KOLES NOVA ALI RABLJENA

kakor tudi pisalne in šivalne stroje vedno najboljše in najcenejše pri tt.

ŠTIVAN ERNEST, SPECIALNA TEHNIKA TRGOVINA MURSKA SOBOTA.

ZAHTEVAJTE PONUDBE.

Odgovori Kmečke zveze

Naši ljudje so se pritožili zavolo vaganja živine itd. i prosili pomoč. Začasni predsednik je poslal pritožbo na vodstvo Kmečke zveze v Ljubljano i ta je pritožbo dala na banovino. Začasni predsedniki etak piše:

KMEČKA ZVEZA

v Ljubljani

Št. 284.

Priloženo Vam pošiljamo na vpogled prepis prošnje, katero smo poslali kr. banski upravi v zadevi tehtanja živine v Vašem okraju na podlagi prošnje, katero ste nam pred kratkim poslali.

Stvar spada pravzaprav v pristojnost srezkega načelstva v D. Lendavi, ki naj uvede potom orožniških stanic poizvedbe, ter gleda, da se nedostatkovi odpravijo. Živina za kupčijske svrhe se na noben način ne sme tehtati na drugih tehtnicah, kot na javnih koncesijoniranih, ki so vsaki dve leti pregledane in preskušene ter upravljajo z njimi izprašani in zapriseženi tehtničarji.

Gb sejmskih dnevih naj bi se tehtanje eventuelno vršilo ob orožniški asistenci. O vsakem tehtanju je izdati tehtnični listek.

Vsak slučaj, ko trgovci v tej zadevi na eden ali drugi način terorizirajo naše ljudi, takoj osebno naznajte srezkemu načelniku in zahtevajte, da napravi red.

Ako bo srezko načelstvo storilo svojo dolžnost in ako bodo orožniki šli ljudem na roko, mislimo, da ne bo treba, da se volijo izmed naših mož še kakšni zaupniki za to stvar. Sicer pa bodo bodoče Kmečke zveze lahko stvar zasledovale.

Prosim Vas, da nam ob priliki poročate, kaj je srezko načelstvo ukrenilo in kakšen je uspeh.

P r e p i s.

KMEČKA ZVEZA

v Ljubljani

Št. 284.

Kr. banski upravi dravské banovine v Ljubljani.

Podpisana Kmečka zveza v Ljubljani dobiva iz sreza D. Lendava pritožbe glede tehtanja živine ki so v sledečem:

Da v srezu D. Lendava ni na razpolago dovolj javnih-koncesijoniranih tehtnic. Da se vrši tehtanje živine na zasebnih tehtnicah, ki ne ustrezajo zakonitim predpisom, t. j. z njimi ne upravljajo izprašani in zapriseženi tehtničarji. Dvomimo tudi, da so tehtnice v zakonito določenih rokih t. j. na vsaki dve leti, pregledane in preskušene.

Ker so na ta način mogoče zlorabe v škodo kmetov-prodavalcev živine, prosimo naslov, za sledeče ukrepe:

Srezko načelstvo v D. Lendavi naj uvede potom orožniških stanic natančne poizvedbe glede števila, kakovosti in poslovanja tehtnic v Dolnjelendavskem srezu: tozadevni nedostaki kot n. nr. če posamezne tehtnice v teku zadnjih dveh let niso bile pre-

gledane in preskušene, če lastnik nima dovoljenja za uporabo tehtnice v javne svrhe, če tehtničarji niso izprašani oz. zapriseženi itd. naj se čimprej odstranijo, za kar je naprositi oddelek za kontrolo mer pri srez. nač. Marihor lev breg, v čegar področje spada tudi srez Dolnja Lendava.

O vsakem tehtanju je izdati tehtnični listek.

Ob sejmskih dnevih naj se tehta ob orožniški asistenci. Tehtanje živine v kupčijske svrhe na tehtnicah, ki zgoraj navedenih pogojev ne izpolnjujejo, je na vsak način zažbrani.

Prosimo kr. bansko upravo, da blagovoli smatrati zadevo za nujno. Istotako prosimo, da o izdanih ukrepih in o rezultatih event. poizvedb tudi podpisano Kmečko zvezo obvesti.

Kmečka zveza v Ljubljani.

Uredništvo Novin je tudi pitalo vodstvo Kmečke zveze, kaj naj naredi z dopisi, štete njemi pošila „Strokovna zveza poljedel. delavstva“. Za odgovor smo dobili sledeče:

KMEČKA ZVEZA

v Ljubljani

Št. 282.

Centeno uredništvo!

„Strokovna zveza poljed. delavstva“, ki se je ustanovila pred kratkim kot sestavni del „Zveze združenih delavcev“, je v zadnjem času razvila živahno propagando med kmečkim delavstvom, posli itd., hoteč jih organizirati v svojih vrstah. V ta namen redno objavlja svoje članke v tednikih, namenjenih našemu podeželju.

Podpisana „Kmečka zveza“ stoji na stališču, da ima vsak stan pravico, da se organizira, iskreno želi, da se slehernemu stanu in pojedincu zagotovi v družbi čim boljši položaj, najmanj pa eksistenca. Ravnotako pa stojimo na stališču, da je delavska organizacija med našimi poljedelskimi delavci po vzorcu one, ki jo imajo industrijski delavci, nemogoča in da voditelji te akcije naše kmečke prilike premalo poznajo.

Kmečka zveza bo skušala to zadevo urediti neposredno z „Zvezo združenih delavcev“ oz. s „Strokovno zvezo poljedelskih delavcev“. Dokler pa se to ne zgodi, pa Vas prosimo, da člankov in dopisov „Strokovne zveze poljedelskega delavstva“ ne objavljate.

Kmečki pozdrav!

Kmečka zveza v Ljubljani.

Banque S. Baruch

et Cie, 11. Rue Auber 11. Paris - 9 e.

odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vršiti vse bančne posle najkvalitetneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune. Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luxembourg: št. 5967, Luxembourg. Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 24-12

Noč.

Temna noč se razleva po livadi, po lepoj božoj naravi. Prek dolov in bregov tihi mrak se pašči, čeravno ga ne vidi moje oči. Med drevjem se lehek vetriček glasi, za logom bister potoček šumi. Na poli prepelica pedpedi, njena pesem v čarno noč odleti. Po vesi temne sence se plazijo, moje srce ožono misli navdajajo. Po žilah mi mlada krv teče, a misli mi od hüdoga v kraj beže.

Pisma naših z tujine.

Delme, France.

Velečastiti g. urednik!

Vu začetki mojega maloga pisanja vas najprlepo pozdravim, pa vam želim lübo zdravje od Gospoda Boga i Blažene Dev. Marije vse dobro.

Nadale pa celo Slov. krajino, svoje lübe stariše, brata, sestre doma v Dol. Slaveči, celo rodbino i sosede. Jim želim vse dobro za dušo i telo.

Vas pa, častiti g. vrednik, prosim, mi nadale tak redno pošiljajte te lepe krščanske liste kak dozda, vam zednim naročnino za drugo pol leta pošlem, ka de više, je na Dom sv. Frančiška. So mi darivali: jes i moja gospa i moje sestre gospod, po 5 fr., vsega vküp pošlem 30 fr. Pa vam želim, da med izseljenci ne bi bilo ni ednoga, šteti nebi meo tej lepi krščanski listov Novine i M. List. Sem vesela gda je čtem, čegli večkrat mam očih pune skuz. Za naš krščanski list se vsi vküper združimo.

Grah Ilonka z D. Slaveč.

Prekosnice.

Ona: Ti Marko, nesi to pismo na pošto, morem odgovoriti na vabilo k plesnoj veselici.

Marko: V tom strašno grdom vremeni niti psa ne tirajo s pod strehe.

Ona: Sem ti ne velela, ka bi si psa s sebov jemao, idi sam.

—
Mladoženec svojimi prijatelji: Znaš, včera popoldnevi sem šo v bunto po sol pa sem srečao svojo zaročenko. Pa pomisli, niti spoznati me ne štela.

Prijateo: No pa ka si te napravo?

Mladoženec: Za noroga sem se napravio.

Prijateo: I ka je ona nato napravila?

Mladoženec: Včasi me je spoznala.

Prijateo: Predstavim te oči tvoje zaročenke, ravno tam stoji na vogli vulice, hodiva ta.

Mladoženec: Ide z zaročenkovi proti oči, ki si jo je zaročo v Franciji. Med potjov pa sreča maloga brata svoje zaročenke i ga pita: Jeli, ka do ajta veseli, kda se njim predstavim kak njihov bodoči zet?

skoro le prejkala. Nesrečni Rok ji ni šel iz spomina in njena nespametna vzgoja jo je živo bolela. Nebrojnikrat ji je moral Gašper ponoviti, da ni hud nanjo, podati ji roko v spravo in odpuščanje, za katero ga je ihteč prosila.

Ni bilo dolgo, da je tudi ona na smrt oslabela. Gašper je prihitel iz Jelovice in sedel k njeni postelji. Prijela ga je za roko, pogledala mu solznih oči v njegovo moško, začrnelo lice in dejala:

„Gašper, ti si moj angel. Bog gotovo ne bo pozabil, kaj si to storil svoji nasrečni materi. On naj te blagoslovi! Nezaceljeno rano mojega srca poznaš! — Hudobni otrok, ki sem mu jaz kriva.“ — — Solze so jo oblike pri teh besedah. — — „Rada trpim, kar mi je Bog namenil kazni za moje velike grehe. Samo to te prosim: ne pozabi nanj! Moli, delaj kar moreš, da rešiš njegovo dušo. — — Tebe nedolžnega bo brez dvojbe uslišal Bog. — — Kaj ne, da boš?“

Gašper je pokimal in ves gajen dejal:

„Gotovo, mati, saj me vi prosite, in on je moj brat!“

„Sedaj lako umrjem“, je vzdihnila mati in par minut kesneje ji je že Gašper za vedno zatislil trud-

Obiskovalci

Zdravilišča Slatina Radenci Pozor!

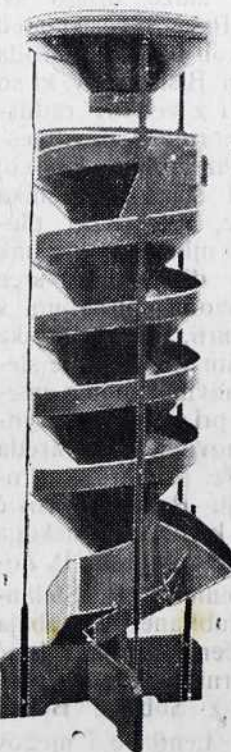
Naznanjam, da sem prevzel na novo urejeno restavraco

kjer dobite vsa jedila dobro in poceni. Za obilen obisk se Vam priporoča

Benko Štefan,
restavrater

Vila „Olga“ (tako pri vhodu v zdravilišče)

SPIRALNI TRIJER



za vsaki
komad

garan-
tirano

po najnižji
ceni pri

G. Dittrich

proizvodnja
kovinskih
izdelkov

MURSKA
SOBOTA.

Bratec zaročenke: Pa ešče kak. Ve so že vnookrat pravili, ka bi radi poznali tistoga nemaka, ki si to kozo jemle.

—
Vučiteo: Ka se smeješ ti tam v tretjoj klopi? Ti se gvušno z mene smeješ?

Šolar: Ne prosim, jaz se ne smejem z vas.

Vučiteo: Jaz pa sumim, da je tak, artü nega nikaj drugo smešnoga.

Pošta.

P. M. Chateranoux. Sprejeli za misijonarko. Bog plačaj! — **Tratnjek Petra domači, Gaberje.** Vašega Novine so prišle z Francije nazaj. Naznanite nam njegov novi naslov. — **Matajič Štefan, Hotiza.** Prinesi naslov od Žerdin Janoša, njegove Novine so prišle nazaj. — **Mekiš Roza, Trdkova.** Vse bo kak želele. — **Krčmar Eteleke domači.** Vaša se je v Zagrebi v drugo mesto odselila, prosimo njeni novi naslov, list je prišo nazaj. — **Kerec Alojz, Pierrefonds.** Naslov popravi, naročnine dobili 87 Din. 75 par, duga je tak ešče 12 Din. 25 par.

Dr. Janez Ev. Krek.

Za brata.

Povest.

II.

V Zalagarjevi koči se je seznanil z neko leho, malovredno vdovo in gori je tičal skoro brez prestanka. Domov je prišel le, da je zopet kaj vzel in prodal.

Staršem se je vendar še vedno smilil. „Zavreči ga ne smeja; najin je“, je dejala večkrat Brlinka svojemu možu. Z zvičajnostjo in hinavskim obnašenjem ju je res preslepil toliko, da sta privolila v njegov zakon z Zalagarico in mu izročila domačijo. Oče je imel še precej denarja prihranjenega, zato si ni ničesar izgovoril; menil je, da bo dovolj zanj in Gašperju za doto. Toda prišlo je drugače.

Roka se je lotila poleg drugih strasti že grda lakomnost. Ker sam ni prijel skoro za nobeno delo, je hotel obogateti z goljufijo. Tožaril se je vse vprek in pri teh tožbah je spravil svoje lepo posestvo v grozne dolgove.

Zatekel se je v stiski k očetu in ta mu je res parkrat rešil domačijo s svojim denarjem. Rok se pa ni izpremenil in ni ušel zasluženi usodi. Ne-

kega soseda, ki si je bil še pri očetu izposodil večjo vsoto in jo potem njemu vrnil, je predrzno tožil za plačani dolg. Rok je prisegel; prič ni bilo in sosed mu je moral plačati, kar je zahteval. Toda stvar se je zasukala in celo lastni oče in brat sta morala pričati proti krivoprisežniku Roku.

Rok je bil vsed tega obsojen na šest mesecov zopora in ob tej priliki je tudi njegovo posestvo šlo na boben. Domačijo so mu prodali in Brlinka se je moral s svojo potrto ženo na stara leta seliti od rodne hiše. Dolgo ni prebolel tega udarca. Mesec dni po selitvi so ga selili sosedje k farni cerkvi — na pokopališče.

Brlinka bi bila sedaj morala beratiči od hiše do hiše, če bi se je ne bil usmilil Gašper. Ničesar ni dobil od nekdanj tako bogate domače hiše in vendar je bil on najsrečnejši med vsemi. Nekaj krajcerjev si je bil prištedil; Bog ga je ohranil vedno zdravega in krepkega, a predvsem vdanega njegovim zapovedim. Preživo se je zavedal, kaj velela četrta božja zapoved, da bi bil zapustil svojo revno mater. Preskrbel ji je prilično stanovanje, plačeval ji za hrano; duševno jo je tolažil in ji vnmel v upanju razbolelo srce. Brlinka je vse dni

ne oči.

Od tistega časa je že poteklo mnogo let. Zapuščena Rokova žena se je vdala med tem pijači in se v veliko pohujšanje ljudi klatila okrog. Ko so jo nekega mrzlega jesenskega jutra dobili mrtvo pred njeno kočo, se je čutila olajšano vsa fara.

Roka več let ni bilo domov. Ko je prišel, so ljudje že nekoliko pozabili njegovo prošlost. Prinesel je s seboj nekaj denarja in je pričel točiti v svoji koči pred cerkvijo žganje. Najslabši ljudje so se zbirali pri njem. Nemarnim gospodarjem je posojal tudi denar za ogromne obresti. Polagoma jim je naraščal dolg. Rok je potisnil pri sodišču in — tako uničil že tri kmetije.

Vse ga zaničuje, a sodrga vendarle pri njem išče zavetja. V cerkvi ga pa nikdar nihče ne vidi. Med božjo službo napaja pijance s svojo strupeno pijačo.

„Kaj bo, kaj bo z njim? Oj, ljuba najina mati, pomagajte mi, da izvršim svoje delo! Vrgel me je iz svoje koče, a obupam še ne. Bog je svemogočen v svoji usmiljenosti.“ Tako je vzdihnil Gašper, ko je v duhu bil premislil vso žalostno zgodbo, ki smo jo ravnokar opisali.

(Dalje.)